

Grupp 10

FCI-nummer 269

Originalstandard 2000-10-25

FCI-Standard 2000-11-29; engelska

SKKs Standardkommitté 2001-12-06

SALUKI

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för SALUKI

**Ursprungsland/
hemland:**

Ursprungsområde: Mellanöstern
Standardansvar: FCI

Användningsområde:

Vinthund

FCI-Klassifikation:

Grupp 10, sektion 1

Bakgrund/ändamål:

Saluki varierar i typ och denna variation är önskvärd och karaktäristisk för rasen. Orsaken till typvariationen är dels den speciella ställning som saluki har haft i den arabiska kulturen, dels den väldiga geografiska omfattningen av de områden i Mellersta Östern där saluki har använts som jakthund sedan tusentals år tillbaka. Ursprungligen hade varje nomadstam den typ av saluki som lämpade sig bäst för jakt på just det slags villebråd som förekom inom det aktuella området. I enlighet med mellanösternområdets sedvänja köptes eller såldes inte saluki - de kunde däremot skänkas bort, som tecken på vördnad eller vänskap. De saluki som på så vis skänktes till européer och som följde med sina nya ägare hem till Europa kom från områden med vitt skilda terräng- och klimatförhållanden och var därför av olika typer.

Den engelska standarden från 1923, vilken ligger till grund för denna standard, var den första officiella europeiska rasstandard för saluki och formulerades så att den skulle inkludera alla ursprungliga typer av saluki.

Helhetsintryck:

Saluki skall som helhet ge intryck av grace och symmetri och av stor snabbhet och uthållighet i kombination med styrka och energi.

Den slåthåriga varianten skall ha samma egenskaper som den långhåriga, med undantag av pälsen, som saknar behäng

**Viktiga
måttförhållanden:**

Kroppslängden (mätt från bröstbensknapp till sittbensknöl) skall vara ungefär densamma som mankhöjden, även om saluki ofta ger intryck av att vara längre än den egentligen är.

Uppförande/karaktär:

Saluki kan vara reserverad mot främlingar, men skall inte vara nervös eller aggressiv. Den är värdig, intelligent och självständig.

Huvud:

Huvudet skall vara långt, smalt och ädelt.

Skallparti

Skallpartiet skall vara måttligt brett mellan öronen men inte välvt.

Stop	Stopet skall inte vara accentuerat.
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart eller leverbrun.
Käkar/Tänder	Käkarna och tänderna skall vara starka. Bettet skall vara ett perfekt, regelbundet och komplett saxbett.
Ögon	Ögonen skall vara mörkbruna till hasselnötsbruna. De skall vara klara, stora och ovala men inte framträdande. Uttrycket skall vara värdigt och milt, med tillitsfull, fjärrskådande blick.
Öron	Öronen skall vara långa, högt ansatta, rörliga och hänga tätt intill skallen. De skall vara täckta med lång, silkesaktig päls.
Hals:	Halsen skall vara lång, smidig och muskulös.
Kropp:	
Rygg	Ryggen skall vara ganska bred.
Ländparti	Ländpartiet skall vara lätt välvt och muskulöst.
Kors	Höftbensknölarne skall vara väl åtskilda.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup, lång och måttligt smal, varken tunnformad eller flat.
Underlinje	Buken skall vara väl uppdragen.
Svans	Svansen skall vara lång och lågt ansatt och naturligt buren i en båge. På undersidan skall svansen vara rikligt beklädd med lång, men inte yvig, silkesaktig päls. Vuxna hundar skall inte bära svansen över rygglinjen utom vid lek. Svansspetsen skall nå åtminstone till hasleden.
Extremiteter:	
Framställ:	
Skulderblad	Skulderbladen skall vara väl tillbakalagda. Skuldrorna skall vara muskulösa men inte tunga.
Överarm	Överarmarna skall vara av ungefär samma längd som skulderbladen. Vinkeln mellan överarm och skulderblad skall vara tydlig.
Underarm	Frambenen skall vara långa och raka från armbåge till handlov.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara starka, flexibla och från sidan sett lätt vinklade.

Framtassar	Framtassarna skall vara måttligt långa, starka och smidiga. Tärna skall vara långa och väl välvda, varken platta och spretiga eller tätt knutna ("katt-tassar"). Det skall finnas behåring mellan tärna.
Bakställ:	Bakpartiet skall som helhet vara starkt och ge intryck av god förmåga till galopp och hopp.
Lår	Låren skall vara väl utvecklade.
Knäled	Knälederna skall vara måttligt vinklade.
Underben	Underbenen skall vara väl utvecklade.
Has	Hasorna skall vara lågt ansatta.
Baktassar	Baktassar, se framtassar.
Rörelser:	I trav skall rörelserna vara harmoniska, flytande och fria. Steget skall vara lätt och fjädrande med god räckvidd fram och gott påskjut bak, aldrig hackney-rörelser (högt lyftade framben) eller tunga rörelser.
Päls:	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara tätt åtliggande, mjuk och silkesaktig med fransar på baksidan av ben och lår. Halskrås kan förekomma hos vuxna hundar. Valpar får ha lätt ullig behåring på skuldror och lår. Den slåthåriga varianten saknar behäng och fransar.
Färg	Alla färger och kombinationer av färger är tillåtna. Brindle är inte önskvärt.
Storlek/vikt:	
Mankhöjd	Vanligen ca 58 - 71 cm; tikar är förhållandevis mindre än hanhundar.
Fel:	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.
Nota bene:	Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.
Testiklar:	Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvängen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30

Sekreterare Standardkommittén 08-795 30 76

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION